

С Т А Н О В И Щ Е

за дисертационния труд на

Сонг Сюеша

(редовен докторант в Катедра „Пиано“, Инструментален факултет на НМА
„Проф. П. Владигеров“, София)

на тема

**„ТЕНДЕНЦИИ В РАЗВИТИЕТО НА КЛАВИРНАТА МУЗИКА В КИТАЙ
СЛЕД 1990 Г., ОТРАЗЕНИ В ПИЕСИТЕ ЗА ПИАНО НА УАНГ ДЗИАНДЖУН И
ДЖАН ДЖАО“**

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“
(професионално направление: 8.3. „Музикално и танцово изкуство“)

от

проф. д-р Евгения Симеонова

Катедра “Пиано”, Теоретико-композиторски и диригентски факултет в
Национална музикална академия “Проф. Панчо Владигеров” – София

(email: evgenia.simeonova@gmail.com)

Научен ръководител: проф. д-р Велислава Георгиева

Сонг Сюеша придобива бакалавърска степен в музикалния факултет на Университета Шийоу в Сиан (Xi'an Shiyou University), Китай, специалност „Музикология“ (2011–2015 г.), след което и по пиано в Музикалната консерватория „Франческо Венеце“ в Ровиго (Conservatorio di Musica Francesco Venezia), Италия (2016–2019 г.). Магистърска степен получава в музикалната консерватория „Бенедето Марчело“ във Венеция (Conservatorio di Musica „Benedetto Marcello“), Италия, специалност „Пиано“. От 2023 г. е докторант в НМА.

Изследователският труд съдържа два основни и взаимно допълващи се компонента – на изпълнителя и на теоретика. Анализираните творби са представени през погледа ѝ на музиковед и интерпретатор, а изведената

клавирна проблематика е базирана изключително на изминатия собствен път към тези произведения. Докторският труд, който изследва творчеството на двама композитори, като детайлно разглежда музикалните изразни средства на четири клавирни произведения, е структуриран в увод, три глави с обем 103 страници и 73 нотни примери. Той има ясно формулирани цели, съответстващи задачи и методология (използвана е комплексна методология, която съчетава исторически, аналитични, сравнителни методи на изследване), като достига до адекватни изводи и заключения. Задава полезни насоки за бъдещи изследвания по темата.

В библиографската справка се упоменават 19 книги, 9 статии от списания и 14 интернет източници. Илюстрирана е изпълнителската дейност на автора по време на докторантурата, както и три публикации по темата в реферирани издания.

В **Увода** на дисертационния текст са изложени мотивите и аргументите за избора на темата – развитието на китайската клавирна музика след 1990 г. (чрез анализ на произведенията на Уанг Дзианджун и Джан Джао) и взаимодействие между националната музикална традиция и европейските композиционни техники.

Първа глава на дисертацията анализира някои от основните аспекти на историческото развитие на китайската клавирна музика след 1990 г. По отношение на достоверността за китайската история и проблематика се опирам на осведомеността и коректността на докторанта.

Втора глава разглежда творчеството на композитора на Уанг Дзианджун (1933-2016), история на създаването, стилови особености и изразни средства, както и художествените и композиционни характеристики на произведенията „Сцени“ (1994) и „Капричио“ (2012).

Трета глава изследва композиторското творчество на Джан Джао (1964), както и анализ на пиесите „Хани любовна песен“ (2007) и „Балада“ (2013) – тематизъм, структурен анализ, особености на хармоничния език, клавирна фактура и насоки за изпълнение.

Чрез изследването на тези четири пиеси се очертават много специфични тенденции, особености и перспективи на композиторското творчество и търсене на композиционни форми. Коментира се разширяването на ладово-хармоничното мислене отвъд традиционната пентатоника и преосмисляне на националната традиция през призмата на европейската естетика. Теоретичните обобщения са с широки практико-приложни аспекти – педагогически и изпълнителски. Насочва се вниманието ни към новата изразност и звуков потенциал, която придобива клавирният инструмент в творбите на китайските композитори.

Заключението обобщава достигнатите чрез сравнителен анализ изводи и подчертава изпълнението на поставените задачи в увода.

Авторефератът отговаря на дисертацията, като акцентира върху най-същностите части от изследването, точно и ясно резюмира основния текст. Той е съставен от 40 страници и е конструиран по установения стандарт.

Съгласявам се като цяло с посочените от докторанта **приноси** на дисертацията – историко-културни, теоретически, методологически и практически. Включвам към тях и идеята на докторанта за бъдещо развитие и взаимно опознаване на композиторските и пианистични процеси в Европа и Китай.

Не на последно място изказвам поздравления на научния ръководител на докторантката – **проф. д-р Велислава Георгиева** за добросъвестната и професионална работа с докторантката Сонг Сюеша.

В заключение:

Всичко казано в настоящето становище за предложения труд ми дават основание да изразя своята положителна оценка за **Сонг Сюеша**. Предлагам на уважаемите членове на научното жури да ѝ присъди образователната и научна степен „**доктор**“ по професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство, според изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България.

София
4 август, 2026 г.

Подпис:
проф. д-р Евгения Симеонова